

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำลูกกา
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2549

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำลูกกา
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. 2549

หลักการ

ต้องมีการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมิให้แพร่ระบาด

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลลำลูกกา ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลลำลูกกา จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบ น้ำ ตุ่มน้ำ โถ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงลาย ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา 60 และ มาตรา 50 (4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำลูกกา เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

"สิ่งปฏิกุล" หมายความว่า อุจจาระ หรือ ปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือ มีกลิ่นเหม็น

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลลำลูกกา

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กระดาษ ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลลำลูกกาจัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยรวมทั้งกระป๋อง กระดาษ ยางรถยนต์หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ต้องไม่นำมูลฝอยรวมทั้งกระป๋อง กระดาษ ยางรถยนต์หรือมูลฝอยอื่นๆ ไปไว้ในสถานที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ อื่น ที่ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตนด้วย

ข้อ 8 ในกรณีที่เทศบาลตำบลลำลูกกา ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัด เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตาม เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำลูกกา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกุลและมูลฝอย พ.ศ. 2543

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 10 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆ ที่อาจมีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวันหรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารหรือเคหสถาน

ข้อ 11 เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ พบว่ามีการระบาดของโรคไข้เลือดออก ต้องรีบแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบโดยเร็ว

ข้อ 12 ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร เคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถานหรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 13 ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 หรือ ข้อ 8 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ภาคผนวก
บทกำหนดโทษ
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

มาตรา 73 วรรคสอง ".....ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"